

førelse for fogedretten som bevisførelse for landsretten under kære.

Til § 3

§ 3 indeholder reglerne om gennemførelsen af en undersøgelse.

I *stk. 1, 1. pkt.* fastslås det, at en undersøgelse gennemføres ved fogedrettens foranstaltning, det vil sige af fogedretten eller på dennes vegne. Heri ligger bl.a., at fogedretten træffer afgørelse i eventuelle tvister vedrørende den nærmere gennemførelse af undersøgelsen, og at fogedretten fastsætter retningslinierne for det arbejde, der skal udføres af den eller de sagkyndige, som eventuelt bistår fogedretten ved undersøgelsen, jf. *stk. 2.*

Ifølge *2. pkt.* kan fogedretten eller den, retten bemyndiger hertil, beslaglægge genstande eller dokumenter i det omfang, det må anses for nødvendigt med henblik på sikring af bevis. Under samme betingelser kan der tages fotografier, optages film samt fremstilles kopier af dokumenter, oplysninger på edb-anlæg, edb-programmer og andet materiale. Beslaglæggelse af dokumenter vil navnlig kunne komme på tale, hvor der ikke kan foretages kopiering på undersøgelsesstedet, enten fordi materialet er for omfattende, eller fordi der ikke er adgang til en kopimaskine. De genstande og dokumenter mv., som typisk vil være relevante i bevismæssig henseende, er f.eks. cd'er indeholdende formodet ulovligt kopieret materiale eller varer, der formodes at være varemærkeforfalskede, kopier af programmer og oplysninger på edb-anlæg samt bogføringsmateriale, ordresedler, fakturaer, reklamemateriale og lignende. Det skal imidlertid til stadighed have for øje, at undersøgelsen skal tilrettelægges på en måde, som ikke forvolder rekvisitus unødigt skade eller ulempe, og som står i rimeligt forhold til rekvisitens interesser, jf. princippet i lovforslagets § 1, *stk. 4.* Der bør således i almindelighed ikke ske beslaglæggelse af genstande eller dokumenter, hvis dette kan lægge hindringer i vejen for lovlig erhvervsudøvelse eller anden lovlig anvendelse. Er det nødvendigt at beslaglægge originalt bogføringsmateriale eller andre lignende dokumenter, skal materialet i almindelighed fotokopieres snarest muligt, således at de originale dokumenter kan tilbagegives til rekvisitus. I øvrigt henvises til de almindelige bemærkninger *pkt. 5.9.*

Ifølge *stk. 2* kan fogedretten udpege en eller flere uvildige sagkyndige til at bistå sig ved undersøgelsens gennemførelse. Det er fogedretten, der fastlægger den sagkyndiges opgaver. Behovet for sagkyndig bistand vil formentlig typisk opstå i tilfælde, hvor undersøgel-

sen er rettet mod bogføringsmateriale eller mod materiale, der er lagret i computere, bl.a. fordi rekvisitenten ikke selv – medmindre rekvisitus samtykker heri – bør have adgang til at gennemgå sådant materiale, jf. de almindelige bemærkninger *pkt. 5.9.* og nedenfor vedrørende *stk. 3.* Den sagkyndige vil derfor typisk være en revisor eller en edb-kyndig. Hvis en sagkyndig medvirker, skal denne efter retningslinier fastsat af fogedretten udfærdige en beskrivelse af den undersøgelse, han har foretaget og dennes resultater, jf. *stk. 4, 4. pkt.*

Det følger af § 5, 1. *pkt.*, at retsplejelovens kapitel 19 om syn og skøn finder tilsvarende anvendelse. Det betyder bl.a., at der for sagkyndige i en bevissikrings-sag gælder de samme regler som for syns- og skønsmænd om kvalifikationer og habilitet mv., jf. retsplejelovens §§ 197-199, og om fastsættelse af vederlag, jf. retsplejelovens § 211.

Rekvisitenten eller dennes repræsentant har som adgangspunkt ret til at være til stede under undersøgelsen med henblik på at bistå fogedretten med oplysninger, identifikation af produkter og lignende, jf. *stk. 3.* Rekvisitenten eller dennes repræsentant har kun adgang til selvstændigt at foretage undersøgelser, hvis rekvisitus og fogedretten giver samtykke hertil. I visse tilfælde er der så tungtvejende hensyn at tage til beskyttelsen af rekvisitus forretningshemmeligheder mv., at fogedretten bør afskære rekvisitenten eller dennes repræsentant fra at være til stede under undersøgelsen, eller i hvert fald bør begrænse adgangen, f.eks. således, at rekvisitenten eller dennes repræsentant ikke får adgang til de lokaler, hvor produktionen foregår.

I konsekvens af lovforslagets § 1, *stk. 5,* vil der kun kunne foretages undersøgelser hos personer omfattet af retsplejelovens § 172, dvs. redaktører og redaktionelle medarbejdere, hvis det er klart, at det materiale, der ønskes undersøgt, ikke indeholder oplysninger som rekvisitus i medfør af retsplejelovens § 172 ville være fritaget for at afgive vidneforklaring om. Rekvisitenten eller dennes repræsentant bør i disse tilfælde, hvis undersøgelse tillades, som hovedregel ikke have adgang til at være til stede under undersøgelsen.

Ifølge *stk. 4, 1. pkt.*, skal fogedretten i fornødent omfang gengive de iagttagelser, der er gjort under undersøgelsen, i retsbogen. Der skal desuden udfærdiges en fortegnelse over beslaglagte genstande eller dokumenter og fremstillede kopier mv. Fortegnelsen behøver ikke at være specificeret i alle detaljer. Har en uvildig sagkyndig medvirket, skal denne udfærdige en beskrivelse af undersøgelsen og dennes resultater inden en frist, der fastsættes af fogedretten, jf. *4. pkt.* Fo-